

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Inspektorát

Praha

Inspekční zpráva

Základní škola, Praha 9 - Černý Most, Gen. Janouška 1006

Gen. Janouška 1006, 198 00 Praha 9 - Černý Most

Identifikátor školy: 600 040 577

Termín konání orientační inspekce: 3.-4. května, 9. - 10. května 2001

Čj.	019 457/01-5116
Signatura	oa9cu125

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Praha 9 - Černý Most, Gen. Janouška 1006 realizuje v 1. až 9. ročníku výchovně-vzdělávací program MŠMT ČR čj. 16 847/96-2, Základní škola. V letošním školním roce má celkem 1120 žáků ve 47 třídách při stanovené kapacitě 1200 žáků. Dále sdružuje školní družinu a školní klub s kapacitou 400 žáků. Školní jídelna má kapacitu 1100 jídel. Škola se stala příspěvkovou organizací s právní subjektivitou k 1. lednu 1995. Právní postavení a předmět činnosti organizace je v souladu s aktuálním Rozhodnutím o zařazení do sítě škol, vydaným dne 21. 9. 2000. Zřizovací listinou ze dne 7. 2. 1996 bylo stanoveno vymezení hospodářské činnosti. Tato činnost se týká pronájmu tělocvičny, hřiště, učeben a ostatních nebytových prostor, na které jsou uzavřeny jednotlivé nájemní smlouvy.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

1. – 2. ročník

Výuka až na dílčí nedostatky respektuje zvolený vzdělávací program. V rozporu s osnovami se ve 2. ročníku v předmětu matematika plně automatizuje násobilka, což je učivo 3. ročníku. Časové dotace sledovaných předmětů jsou v souladu s učebními plány.

Ze sedmi učitelek, podílejících se na sledované výuce, jsou plně kvalifikované dvě. Ostatní nespĺňují podmínky dané vyhláškou č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců. Svůj kvalifikační handicap vyvažují zodpovědnou a poctivou přípravou na vyučování. Výuka probíhá ve standardně zařízených a uspořádaných učebnách. Prostředí a výzdoba jednotlivých tříd a chodeb svědčí o nápaditosti a péči vyučujících i žáků. Žáci mají k dispozici nadprůměrné množství kvalitních moderních názorných pomůcek, což je výrazný posun oproti minulému inspekčnímu zjištění. Vzhledem k úpravám a doplňkům vzdělávacího programu Základní škola se musí používané učebnice a pracovní sešity matematiky (výuka násobilky) přizpůsobit aktuální výuce. Psychohygienické podmínky školy respektují mladší školní věk. Děti mohou o přestávkách chodit do venkovního areálu školy nebo odpočívají a hrají si v relaxačních zákoutích k tomu určených.

Společným pozitivním znakem sledované výuky byl zodpovědný přístup všech učitelek a velmi pečlivá příprava na jednotlivé hodiny. Jedinou pracovní metodou byl frontální způsob výuky, s méně či více promyšlenými střídajícími se činnostmi, které žáky v mezích možností aktivovaly. Učitelky rezignovaly na kooperativní techniky učení, které jsou pro žáky přitažlivé a zároveň vysoce efektivní a které přispívají k osobnostnímu a sociálnímu rozvoji žáků. Vlivem jednotného působení na žáky bez vnitřní diferenciacce a individuálního přístupu nebyl vyučovací čas dostatečně efektivně využitý. Přesto nesmírná snaha a vysoké pracovní nasazení učitelek byly ze strany žáků oceněny pozorností, ochotou a dobrými znalostmi a dovednostmi. Dílčí metodické nedostatky pramenily především z malé zkušenosti učitelek (nepřesné či velmi široké stanovení cíle hodiny, absence originality a tvořivosti ve výtvarné výchově, přílišný verbalismus, drobné odborné nepřesnosti).

Vyučující se snaží žáky motivovat, ale přemíra podnětů, obecných informací a pokynů se stává monotónním tokem, který žáky neprovokuje, neprobouzí v nich zvědavost a touhu po zážitku. Jen okrajově se vychází ze zkušeností žáků a probírané učivo není dáváno do vnitřních mezipředmětových souvislostí. Žáci měli dostatek času k procvičení učiva, případné nejasnosti učitelky dětem ochotně vysvětlovaly. Průběžné hodnocení bylo vyvážené a plnilo funkci

pozitivní motivace. Nebyl vytvořen prostor pro vzájemné hodnocení a sebehodnocení.

Učitelky jednají s žáky vlídně a laskavě a komunikace mezi nimi je otevřená s přirozenou vzájemnou úctou a autoritou. Zvolené pracovní a metodické postupy ale omezují a prakticky nedovolují vzájemnou komunikaci mezi žáky navzájem.

Kvalita sledovaného vzdělávání v 1. -2. ročníku je průměrná.

Český jazyk a literatura

Výuka českého jazyka probíhá v souladu s učebními dokumenty. Tematické plány jsou vypracovány a respektují kontinuitu výuky mezi jednotlivými ročníky. Výchovná poradkyně informuje třídní učitele o žácích se specifickými poruchami učení a chování (dále žáci s SPU). Výukové cíle jsou reálné, odpovídají aktuálnímu stavu třídy a učebním osnovám.

Předmětu vyučuje ve sledovaných ročnících pět učitelek. Čtyři splňují odbornou i pedagogickou způsobilost, jedna je nekvalifikovaná a tím nesplňuje podmínky dané vyhláškou MŠMT ČR č. 139/1997, o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců.

Vyučuje se v kmenových učebnách vybavených většinou starším žakovským nábytkem. Třídy jsou světlé, prostorné, vyznačují se především květinovou výzdobou, v některých třídách žáci vystavují své práce. Tím vytvářejí esteticky vhodné prostředí.

Kabinet českého jazyka soustřeďuje jazykové příručky, několik nástěnných gramatických tabulí, magnetofonových pásek a videokazet. Sbírkky jsou dle finančních možností školy a dle domluvy jednotlivých vyučujících doplňovány. Školní knihovna je vytvořena ze samostatné místnosti propojené se studovnou pro žáky vybavenou počítači na vypracovávání zadaných úkolů. Sbírkku tvoří naučná a odborná literatura, beletrie ve větších sadách pro 1. stupeň a krásná literatura i pro 2. stupeň. Má stanovenou pravidelnou výpůjční dobu. Evidence výpůjček a dokumentace knihovny je řádně vedena.

Vyučující používají učebnice z nakladatelství SPN se schvalovací doložkou MŠMT ČR. Alternativní zdroje informací byly využívány.

Sledovaná výuka byla pečlivě připravená, z účelné struktury byla zřejmá návaznost k tématům předchozím i následujícím. Výuka odpovídala výukovým cílům, věku i schopnostem žáků. V jazykových hodinách se většina sledované výuky vyznačovala řízeným rozhovorem spolu s výkladem nové látky, jež byl obohacován kreativitou a pedagogickými zkušenostmi učitelek. V hodinách využívaly skupinovou práci, práci ve dvojicích, soutěže, práci s chybou, samostatnou práci v písemné nebo ústní formě, práci s učebnicí. Přesto v takto vedené výuce učitelky ojediněle rozvíjely komunikativní schopnosti žáků a jejich jazykovou kulturu. Žáci ale projevovali velmi dobré znalosti a při práci u nich převažovala ve většině hodinách aktivita. Při výuce se objevily vhodné pomůcky (jazykové příručky, slovníky, meotar). Pozitivním prvkem v hodinách byly referáty. V hodinách literární výchovy učitelky využily především práci s textem spolu s mezipředmětovými souvislostmi. Výuka slohu vycházela ze zkušeností žáků a jejich znalostí aplikovaných do praxe. Ve výuce se ojediněle objevila vnitřní diferenciacce podle individuálních schopností žáků. Výuka byla vždy vedena se zřetelem k pracovnímu tempu žáků.

Vstupní motivace se většinou omezovala na seznámení s průběhem hodiny. Jako motivační prvek vyučující použily hodnocení práce žáků během výuky, hodnocení práce spolužáků se objevilo v náznaku, ale sebehodnocení žáků se nevyskytovalo vůbec. V závěru hodin nechybělo celkové shrnutí, ocenění práce žáků. Zadávané domácí úkoly mají přiměřený rozsah, učitelé je kontrolují. Sledovaný výběr žakovských písemností měl dobrou úroveň, sešity jsou kontrolované, v písemných pracích je uvedena analýza chyb. Pouze u žáků s SPU se objevila

klasifikace, která neodpovídala pravidlům hodnocení těchto dětí. Znamky ze všech složek českého jazyka se v žákovských knížkách vyskytují rovnoměrně.

Ve škole byla zaznamenána příjemná atmosféra, učitelky mají partnerský vztah k dětem. Žáci jsou zvyklí na daná pravidla učitelem a reagují na jejich podněty. Od vyučujících vycházela snaha nastolit prostředí vzájemné důvěry a spolupráce. Žáci byli vedeni k výstižnému i jazykově správnému vyjadřování. Ve vzájemné komunikaci a interakci jsou pozitiva a negativa v rovnováze.

Kvalita vzdělávání v českém jazyce a literatuře je velmi dobrá.

Společensko-vědní předměty (dějepis a občanská výchova)

Časová dotace výuky občanské výchovy a dějepisu ve všech ročnících je v souladu s výchovně-vzdělávacím programem. Tematické plány respektují závazné osnovy. Většinou je tvoří rámcový časový rozvrh vyučovacích celků.

Dějepis a občanskou výchovu vyučuje pět učitelek, čtyři mají odbornou i pedagogickou způsobilost, jedna je nekvalifikovaná a tím nesplňuje podmínky dané vyhláškou MŠMT ČR č. 139/1997, o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců. Kabinet dějepisu se inovuje spolu s odbornou pracovníkem. Prozatím se učí stejně jako občanská výchova v kmenových třídách, které jsou spolu s výzdobou vnitřních chodeb esteticky upravené (např. velmi podnětná část týkající se Evropské unie).

Vyučující používají k výuce učebnice jedné řady se schvalovací doložkou MŠMT ČR. Ve výuce byly použity alternativní zdroje informací i didaktická technika (meotar).

Výuka byla pečlivě připravena a strukturována, s jasným obsahem a cílem. Vyučující využívaly především řízený rozhovor, s promyšlenou posloupností navazujících otázek a problémů, vzbuzujících pozornost žáků a podporujících jejich vlastní aktivitu v průběhu celé vyučovací hodiny. Žáci projevovali zájem i dobré znalosti. Výrazným kladem ve výuce byla snaha o střídání dalších vyučovacích metod (samostatná práce, referát, využití prvku hry, diskuse, řešení zadaného problému ve skupinách nebo ve dvojicích, práce s textem). Žáci byli vedeni k výstižnému i jazykově správnému vyjadřování, vedle uplatnění vlastních poznatků dovedli formulovat i své názory a postoje. Zajímavá intenzita úvodní i průběžné motivace ve vyučování závisela především na volbě a efektivním uplatnění didaktických metod, na schopnosti zaujmout žáky daným tématem i na komunikativních dovednostech jednotlivých učitelů. Výsledkem pak byla i příznivá pracovní atmosféra a zájem o předmět.

Učitelky většinou využívaly pozitivní hodnocení žáků jako organického motivačního prvku v průběhu vyučování, objevily se náznaky hodnocení žáků navzájem. V žákovských knížkách se vyskytuje průběžné hodnocení žáků písemnou i ústní formou.

Kvalita vzdělávání dějepisu a občanské výchovy je na velmi dobré úrovni.

Přírodovědné předměty v 6. – 9. ročníku (fyzika, chemie, přírodopis, zeměpis)

Výuka je plánována a organizována v souladu s osnovami zvoleného vzdělávacího programu. Týdenní dotace vyučovacích hodin jednotlivých předmětů jsou u všech tříd dodrženy. Učitelky mají zpracované funkční tematické plány s dlouhodobým rozvržením učiva a řazením tematických celků a laboratorních prací v ročnících. V plánech je zařazeno učivo o chování obyvatelstva za mimořádných situací. Na povinnou výuku přírodovědných předmětů nenavazuje žádný volitelný předmět.

Na výuce se podílí osm učitelek, z toho šest s příslušnou pedagogickou a odbornou

způsobností a dvě pouze s pedagogickou způsobilostí.

Výuka probíhá v pracovnách (chemie, přírodopis, fyzika) a v běžných třídách. Pracovny fyziky a chemie jsou současně kmenovými třídami. Místnosti mají běžný žákovský nábytek a demonstrační stoly. Není tam rozvod vody k žákovským stolům, pouze v pracovně fyziky je rozvod elektrického proudu. V těchto místnostech probíhají i některé laboratorní práce. Pro laboratorní práce z fyziky slouží i samostatná místnost s dokonalým zatemněním, laboratorními stoly a digestoří. Všechny užívané místnosti mají dobrou estetickou úroveň a motivační výzdobu. Vybavenost kabinetů klasickými pomůckami a didaktickou technikou je dostačující, jejich používání je časté a promyšlené. V současné době je lépe vybaven kabinet fyziky, oproti kabinetu zeměpisu. Škola má i počítačové programy s přírodovědnou tematikou. Pro výuku jsou užívány schválené učebnice, většinou jejich ucelené řady. Vyučující připravují žákům rovněž alternativní materiály.

Příprava na výuku sledovaných hodin byla svědomitá s promyšlenými metodami a cíli. Učitelky volily klasickou stavbu hodin. Formy práce sloužily k různým činnostem: k vyhledávání údajů v atlasech a na nástěnné mapě, k pozorování přírodnin a demonstračních pokusů, žáci prováděli pokusy ve dvojicích nebo ve skupinách.

Opakovací části hodin byly organizovány různými metodami. Některé obsahovaly skupinovou práci, další byly zaměřeny na orientační opakování s častým využitím pomůcek, např. demonstračních obrazů a karet pro nácvik chemických vzorců. V menší míře probíhalo klasifikované opakování dobrovolníků, případně žáků, kteří nejrychleji dobře splnili zadaný úkol. V některých hodinách nebyla při opakování část žáků dostatečně zaměstnána. Náročnost otázek byla přiměřená úrovni žáků. Výkladové části byly různorodé. Převažoval klasický výklad proložený otázkami a doplněný demonstrací pomůcek a fotografií, vyhledáváním údajů v učebnici. Výklad učiva, při němž byly vhodně využity mezipředmětové vztahy, byl převážně srozumitelný, na odborné výši, přiměřený věku a schopnostem žáků. Logický sled učiva navazoval na předcházející znalosti. V jednom případě byl výklad chaotický, pozornost žáků byla rozptýlená nepřiměřeným množstvím nepodstatných informací. Zápisy do žákovských sešitů byly přiměřeně dlouhé, vyučující je měly většinou připravené na průsvitce nebo na tabuli. V menší míře probíhala tvorba zápisu s účastí žáků. Procvičovací část výuky, pokud byla zařazena, obsahovala samostatné práce žáků s učebnicí nebo s alternativními materiály a byla oživena zařazováním aktuálních problémů souvisejících s probíranou tematikou, např. s ochranou přírody a životního prostředí. Při žákovských činnostech učitelky žáky sledovaly a kladly důraz na jejich bezpečnost.

Motivačním prvkem byly některé velmi dobře vedené opakovací části hodin, průběžně zařazované problémové otázky a demonstrace pomůcek. V závěru hodin pedagožky většinou zařadily opakování a zhodnotily žákovskou práci. Negativem jedné hodiny byla příliš velká časová náročnost, s následkem snížení pozornosti a zjevné únavy části žáků.

Výuka přírodovědných předmětů probíhala většinou v příjemné atmosféře, která ovlivňovala vzájemnou komunikaci a odrážela se v chování žáků při hodině. Ojediněle nebyla ze strany žáků dodržována stanovená pravidla komunikace, ale učitelky tím vzniklé situace neřešily. Ze žákovských reakcí, jejich odpovědí a pozorovaných dovedností při žákovských pokusech lze soudit na úroveň znalostí a dovedností odpovídající požadavkům vzdělávacího programu.

Kvalita vyučování uvedeného bloku přírodovědných předmětů je velmi dobrá.

Praktické činnosti a volitelný předmět domácnost

Časová dotace předmětu je v souladu se vzdělávacím programem. Výběr zařazených tematických celků, odpovídá prostorovým, materiálním a personálním podmínkám školy. Jsou to práce s technickými materiály, elektrotechnické práce, pěstitelství a svět práce. Na výuku předmětu vhodně navazuje volitelný předmět domácnost pro žáky 8. ročníku. Vyučující mají vypracované funkční stručné tematické plány. Vyučující předmětu domácnost zařadila do plánu tematické celky provoz a údržba domácnosti a příprava pokrmů. Pro výuku předmětů je stanovená funkční předmětová komise.

Z šesti pedagogů, kteří se podílejí na výuce, jsou čtyři plně kvalifikovaní, jeden má pouze pedagogickou způsobilost a jeden vyučuje bez pedagogické i odborné způsobilosti. Prostorovým zázemím pro výuku je školní dílna, pozemek a třída pro teoretickou přípravu pěstitelství a cvičná kuchyňka. Dílna, umístěná ve dvou místnostech, je prostorná, účelně a přehledně vybavená a velmi dobře udržovaná. Vybavení umožňuje individuální práci všech žáků. Pozemek má kromě okrasné části i přiměřeně velkou část určenou pro praktickou výuku. Je tam umístěn funkční skleník a rozvod vody. Prostorná cvičná kuchyně se čtyřmi moderními kuchyňskými linkami, lednicí a pračkou rovněž plně vyhovuje požadavkům výuky. Předměty jsou vyučovány ve skupinách s přiměřeným počtem žáků.

Sledovaná výuka představovala výchovně-vzdělávací proces se zařazením individuálních a kooperativních způsobů práce a s respektováním individuálních zvláštností žáků. Vyučující využili dostačující množství vhodných pomůcek a jejich užívání probíhalo při zachování bezpečnostních pravidel jak při práci ve školní dílně, tak při výuce pěstitelství a v kuchyňce. Většinou probíhala praktická výuka (setí a sázení, pletí, opracování dřeva, příprava moučnicku a šití na stroji) podložená teoretickými znalostmi, které učitelé se žáky opakovali, nebo s nimi žáky seznamovali v úvodní části hodiny. Při práci s technickými materiály žáci vycházeli z údajů v předem připraveném technickém nákresu. V části sledované výuky chybělo účelnější propojení činností skupin žáků a dokonalejší organizování vyučovacích hodin. Od nácvičky praktických dovedností se odlišovala výuka tématu „svět práce“. Vyučující vybavuje žáky dovednostmi, které jim umožní snadnou adaptaci na nové prostředí v jiné škole a v zaměstnání. Užíval metody založené na empatii, důvěře a na snaze, aby si žáci uvědomili vlastní pocity a svoje chování v situacích, do kterých se již dostali, např. při přijímacím řízení. Vede je k hodnocení situací a k sebehodnocení vlastního chování.

Ve sledovaných hodinách byla příjemná atmosféra daná vstřícným a klidným vystupováním vyučujících a jejich přátelským vztahem k žákům. Výsledky žákovské práce učitelé vždy hodnotili. Komunikace mezi vyučujícími a žáky byla příznivá, rovněž vzájemná komunikace žáků.

Výuka předmětů praktické činnosti je hodnocena jako velmi dobrá.

Hodnocení kvality vzdělávání

Oblast plánování a příprava výuky je na velmi dobré úrovni (kromě výuky matematiky ve 2. ročníku). Personální podmínky, s ohledem na odbornou výuku i věkovou strukturu, jsou na velmi dobré úrovni. Stejně tak oblast materiálních a psychohygienických podmínek je na velmi dobré úrovni. Organizace, formy a metody výuky jsou promyšlené, strukturované, přes drobné dílčí nedostatky mají velmi dobrou úroveň. Převažuje pozitivní, motivační hodnocení. Interakce a komunikace mezi žáky a vyučujícími je na průměrné úrovni.

Kvalita hodnocení vzdělávání v 1. a 2. ročníku 1. stupně a ve výuce společensko-vědních (český jazyk, dějepis, občanská výchova), přírodovědných předmětů (fyzika, chemie, přírodopis, zeměpis), praktických činností a volitelného předmětu domácnost na 2. stupni je na velmi dobré úrovni.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Ředitelka se snaží ve všech složkách řízení promyšleně naplňovat hlavní zásady školského managementu. Pravidelně analyzuje roční výsledky činnosti školy a na tomto základě vytvořila letošní Plán práce s uvedenou zodpovědností. Tento plán byl s širším vedením školy a následně pedagogickým sborem projednán, učitelé měli možnost na stanovení úkolů se spolupodílet. Hlavní úkoly jsou přehledně rozpracovány do jednotlivých oblastí (výchovná oblast ve spolupráci s rodiči, zvýšení účinnosti vyučování, zkvalitnění práce třídních učitelů, vybavenost školy, stabilizace a zkvalitňování pedagogického sboru). Způsob plánování vede ke spolurozhodování a samostatnosti ve všech oblastech činností týkajících se pedagogů a dětí. V návaznosti na roční plán zástupkyně ředitelky zpracovávají týdenní operativní plány, kterými informují pracovníky školy o aktuálních i periodicky se opakujících úkolech spojených s výukou i provozem školy. Výuka ve škole probíhá v souladu se zvoleným učebním programem a jeho učebním plánem. Výchovná poradkyně eviduje žáky se specifickými poruchami učení a chování. V rámci volnočasových aktivit mají žáci na výběr z různých zájmových kroužků.

Vnitřní rozpis zaměstnanců a prostředků na platy pro rok 2000 byl zpracován. Finanční rozvaha je pro rok 2000 vypracována.

Práce školy vychází z konkrétních koncepčních záměrů, jejichž cílem je zlepšení výchovně-vzdělávacího procesu. Systém plánování tvoří ucelený a vzájemně provázaný celek a má velmi dobrou úroveň.

Organizování

Statutárním orgánem základní školy je ředitelka, která byla do funkce jmenována ŠÚ Praha 9, s účinností od 1. 8. 1996 a znovu potvrzena ve funkci dne 13. 4. 2000. Organizační struktura školy je stanovena organizačním řádem, který přehledně stanoví vzájemné vazby a mezi vedením školy a jejími ostatními pracovníky. Část kompetencí ředitelky školy je přenesena na její 3 zástupkyně a širší vedení, které s vedením školy úzce spolupracuje a dále je využíváno jako poradní orgán. Širší vedení školy tvoří vedoucí předmětových komisí. Podílejí se nejen na tvorbě učebních a tématických plánů školy, materiálním zabezpečení výuky, ale i pravidelně vyhodnocují a analyzují výsledky žáků. Ve své činnosti se dále zabývají přípravou srovnávacích prací, přípravou na soutěže žáků. Systém pravidelných porad vedení školy a širšího vedení školy, provozních a pedagogických rad zajišťuje strategické a operativní řízení školy. Nejen povinnosti, ale práva žáků jsou zakotveny ve školním řádu. Žáci i jejich rodiče s ním byli seznámeni. Výchovná poradkyně zajišťuje informační servis k problematice žáků se specifickými poruchami učení s psychologkou z pedagogicko-psychologické poradny, následně s třídními učiteli a rodiči. Pro tyto žáky však jsou zpracovány individuální vzdělávací plány, ale v rámci organizace výuky se s nimi koncepčně a systematicky nepracuje. Projevilo se to především v nepřiměřeném hodnocení písemných prací těchto dětí.

Informační systém uvnitř školy používá standardních mechanismů (školní rozhlas, nástěnky, porady, osobní kontakt). Oboustrannou komunikaci mezi vedením školy a žáky zprostředkovává Žakovská samospráva, kde jsou zástupci 2. - 9. ročníků. Podílí se na vyhlásování školních soutěží, přípravě akademie apod. Názory a problémy mohou žáci sdělovat prostřednictvím Schránky důvěry. Zákonní zástupci jsou informováni 3x ročně na třídních schůzkách, při konzultačních hodinách a prostřednictvím žakovské knížky. Veřejnost získává

informace o škole v regionálním časopise vydávaném MČ Praha 14. Dostatek informací veřejnosti poskytuje také výroční zpráva o činnosti školy za rok 1999-2000. Byla vypracována v souladu s § 17e odst. 2 a 3 zákona ČNR č. 564/1990 Sb. Obsah není v rozporu se zjištěnými skutečnostmi.

Ředitelka školy správně poskytuje informace v souvislosti se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Kontrolovaná pedagogická dokumentace, související se sledovanou výukou, je vedena v souladu s § 38a zákona 29/1984 Sb. Personální dokumentace zaměstnanců školy je zpracována ekonomkou školy. Kontrolované osobní spisy obsahují předepsané dokumenty. Dílčí drobné nedostatky, zjištěné při inspekci, jsou odstranitelné.

Závazné ukazatele mzdové regulace byly dodrženy. Údaje ve výkazu P 1 – 04 o pracovnících a mzdových prostředcích v regionálním školství za rok 2000 souhlasí s účetní evidencí. Limit prostředků na OPMP byl školou dodržen.

Vedení účetnictví je v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (náležitosti účetních dokladů, úplnost a průkaznost účetnictví).

Funkčnost a kvalita organizačního uspořádání je na velmi dobré úrovni.

Vedení a motivování pracovníků

Komunikativnost vedoucích pracovníků školy a otevřená atmosféra umožňuje demokratický styl vedení zaměstnanců. Ředitelka má přirozenou autoritu. Všechny 3 zástupkyně ji v rámci svých kompetencí vhodně doplňují. Řízení školy vychází z plánování a kontroly jednotlivých činností. To je účinné a umožňuje jednotlivým zaměstnancům uplatnit vlastní iniciativu. Další vzdělávání pedagogických pracovníků vychází z potřeb a požadavků školy. Škola využívá nabídek vzdělávání institucí akreditovaných MŠMT a učitelé navštěvují semináře pořádané Pedagogickým centrem. V současné době se vzdělávání většiny pedagogů zaměřuje na práci na počítačích. Vedení školy stanovuje uvádějící učitele, kteří pomáhají začínajícím a nekvalifikovaným učitelům a organizují i ukázkové hodiny.

Organizace předložila vypracovaný vnitřní platový předpis. Kritéria pro stanovení nadtarifních složek platu jsou podrobně vypracována ředitelkou školy, všichni zaměstnanci jsou s nimi seznámeni. Jsou poskytovány v souladu s nařízením 251/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací, ve znění pozdějších předpisů.

Vedení a motivování pracovníků je efektivní má velmi dobrou úroveň.

Kontrolní mechanismy

Vedení školy má zpracovaný samostatný plán kontrol pro všechny oblasti činnosti školy. Zahrnuje přehlednou kontrolu pedagogické dokumentace, hospitační činnosti, práce třídních učitelů, výchovného poradce a kontrolu výsledků prací žáků. Analýza a výsledky hospitací jsou prováděny systematicky a důsledně, jsou následně přijímána opatření. Vedení školy projednává kontroly s pedagogickými pracovníky kriticky a otevřeně, ale taktně a ohleduplně. Na pedagogických radách hodnotí prospěch a chování, ale i koncepční záležitosti. Vedení pravidelně kontroluje kvalitu povinné dokumentace. Kontrolní systém není důsledný ve sledování práce a respektování doporučení pedagogicko-psychologické poradny u žáků se SPU a v respektování osnov 1. stupně. Ředitelka školy preferuje moderní způsoby výuky, které se však neodrážejí především ve výuce na 1. stupni. Vedení školy používá evaluační prostředky k hodnocení vzdělání (vlastní testy a prověrky v jednotlivých ročnících, dále zadává testy Kalibro v 5. a 9. ročníku) a uplatňuje sebereflexi při dlouhodobé znalosti potenciálu pedagogického sboru.

Kontrolní činnost je na velmi dobré úrovni.

Hodnocení kvality řízení

Všechny složky řízení tj. plánování, vedení a motivování pracovníků a kontrolní systém jsou strukturované, promyšlené a efektivní. Tvoří ucelený systém na velmi dobré úrovni. Organizační struktura je funkční, určitá negativa se objevují v práci se žáky s SPU. Organizování má přesto nadprůměrnou úroveň.

Kvalita řízení školy ve sledované oblasti je velmi dobrá.

HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI VYUŽÍVÁNÍ PROSTŘEDKŮ PŘIDĚLENÝCH ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU

Hodnocení použití účelových prostředků

Účelové prostředky na rok 2000 nebyly přiděleny.

Hodnocení čerpání NIV, ONIV

Přidělené neinvestiční prostředky byly čerpány na platy zaměstnanců, povinné zdravotní a sociální odvody, na OPPP, přiděl do fondu kulturních a sociálních potřeb dle přidělených limitů, stanovených závazným rozpočtem. Ostatní neinvestiční výdaje byly čerpány převážně na učebnice pro 1. stupeň, dále na školu v přírodě, plavecký výcvik, ochranné pomůcky a školení pedagogických pracovníků. Stanovené limity byly dodrženy.

Hodnocení efektivnosti využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu

Výše uvedené prostředky škola využívala efektivně a hospodárně.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Zřizovací listina ze dne 8. 12. 1994 a 7. 2. 1996 (bez čj.) + dodatek z 19. 12. 1996.
- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, školních a školských zařízení č.j. 15835/2000/NA.
- Jmenovací listiny čj. 584/96/Dav a čj. 254/2000.
- Povinná dokumentace školy podle § 38a zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu ke sledované výuce: vybrané třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy žáků, rozvrh hodin, školní řád, záznamy z pedagogických rad.
- Vnitřní dokumentace ředitele školy, metodických orgánů a jednotlivých učitelů.
- Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1999-2000.
- Personální dokumentace zaměstnanců školy.
- Dotazník pro ředitele školy.
- Podkladová dokumentace ČŠI.

- Výběr žákovských prací a sešitů.
- Výběr žákovských knížek.
- Hospitační záznamy ČŠI.
- Platový řád , směrnice pro oběh účetních dokladů, směrnice na příplatky za vedení, pro přiznání osobních příplatků, finančních odměn, kritéria pro přiznání funkčních příplatků.
- Účetní doklady, tj. hlavní účetní kniha, výsledovka, účtový rozvrh, přehled o čerpání rozpočtu (NIV, ONIV), faktury, pokladní doklady, personální dokumentace a výkaz MŠMT P1-04.

ZÁVĚR

Ve škole byla provedena orientační inspekce zaměřená na posouzení kvality řízení výuky na 1. stupni školy, ve výuce společensko-vědních (český jazyk, dějepis, občanská výchova), přírodovědných předmětů (fyzika, chemie, přírodopis, zeměpis) a praktických činností a volitelného předmětu domácnost na 2. stupni.

Pozitiva:

- esteticky, promyšleně a podnětně upravená výzdoba chodeb školy
- moderní řízení školy založené na demokratických principech
- vedení účetnictví má nadprůměrnou úroveň

Negativa:

- malé využívání kooperativních metod práce na 1. stupni
- jeden vyučující předmětu praktické činnosti, jedna vyučující v předmětech český jazyk a občanská výchova a jedna vyučující 1. stupně jsou bez pedagogické a odborné způsobilosti

Celkově je škola hodnocena jako velmi dobrá.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři a další zaměstnanci ČŠI:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Jana Pocová
Členové týmu	RNDr. Jitka Loubová
	Mgr. Marie Poesová

Jitka Částková

.....

V Praze dne 29. května 2001

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 1. června 2001

Razítko

Ředitelka školy

Podpis

Mgr. Alena Strnadová

.....

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Posouzení jevů

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum odeslání inspekční zprávy	Čj. jednacího protokolu ČŠI
Odbor školství Magistrátu hl. m. Prahy	19. června 2001	019 492/01 5116
Zřizovatel: MÚ - Mč Praha 14, Bří Venclíků 1073, 198 00 Praha 9 - Č. Most I.	19. června 2001	019 493/01 5116

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
-----	-----	připomínky nebyly podány